

(ON)MOGELIJK

“Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk” (Matt. 19:26).

Een mooi voorbeeld staat in Numeri 14 waar het volk weer eens zeurt en ontevreden is met de gang van zaken. De Heere God had hen met machtige tekenen en wonderen bevrijd uit Egypte en toen ze uiteindelijk op weg gingen kregen ze nog handen vol rijkdommen en sieraden mee.

Exodus 3:21 “En Ik zal dit volk genade geven in de ogen van de Egyptenaren. En het zal gebeuren dat u, als u weggaat, niet met lege handen gaat. Elke vrouw moet aan haar buurvrouw en aan haar huisgenoten zilveren en gouden sieraden vragen en kleren die u uw zonen en dochters moet geven. Zo zult u Egypte beroven.”

En zo is het gegaan. De Egyptenaren waren maar wat blij dat Israël eindelijk wegging, er was genoeg ellende gebeurd. Eerst leek het absoluut onmogelijk dat het ooit zover zou komen, maar Gods sterke arm schoot ook hierin niet te kort. En dan zijn ze eindelijk na 215 jaar op weg de woestijn in en komt de Faraó met zijn enorme leger met

ijzeren strijdwagens en duizenden man voetvolk achter hen aan. Daar loop je dan in de woestijn met je kleine kinderen en vee, dat schiet niet op. Voor hen de zee en achter hen een enorm leger met woeste krijgers. Menselijk gesproken kan dat natuurlijk ook niet, maar ook hier is het een ongelijke strijd met de God van Israël. Het volk loopt met droge voeten over de zeebodem, maar het complete Egyptische leger komt om, want de Heere streed voor hen volgens Exodus 14:14.

Na deze slachting lezen we dat prachtige lied van Mozes in Exodus 15. Weer was het onmogelijke door de Heere God mogelijk geworden. Maar ze waren nogal beperkte mensen en kort van memorie en klaagden steen en been en hadden geen vertrouwen in God ondanks alle grootse dingen die ze meegemaakt hadden.

Het was het idee van het volk zelf om verspieders te sturen volgens Deuteronomium 1:22 om eens te kijken of Gods beloften wel echt waren en de Heere God staat dat toe.

En dan, nadat de 12 verspieters terugkomen met hun tegenstrijdige verhalen, komt het volk in Numeri 13:3 met een slap argument: “Waarom brengt de HEERE ons dan naar dit land, zodat wij door het zwaard vallen, en onze vrouwen en onze kleine kinderen tot prooi worden van de vijand?” Maar ook hierin onderschatte men de Heere God schromelijk, want Hij zegt even later dat juist de kleine kinderen (van 19 jaar en jonger) het beloofde land zullen binnengaan, maar van de ouderen niemand dan alleen Jozua en Kaleb. Ook hierin maakt God het onmogelijke mogelijk, want na nog eens 38 jaar rondzeulen was de complete oudere generatie in de woestijn gestorven en de kinderen, waarvan de oudste dus $19 + 38 = 57$ jaar oud was, gingen door de Jordaan naar het land dat overvloedige van melk en honing.

Het was dus een schatrijk land waar veel groeide en bloeide en het totaal onervaren volk stapte in een gespreid bed. De God Die zulke grootse dingen deed, is nog steeds Dezelfde, want er is gaan schaduw van omkeer bij Hem. Ook nu in deze tijd doet Hij het schijnbaar onmogelijke. Hij koos ons uit van vóór de grondlegging der wereld “opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde” (Efe.1:4). In die uitverkiezing hadden wij geen stem, maar we mogen wel van harte geloven dat Hij dat allemaal gedaan heeft uit liefde voor de mens die Hij schiep. En zo is ook in 2018 het onmogelijke mogelijk. Wij, van nature zondaars en miskleuners, werden gepromoveerd tot hemelburgers en huisgenoten van God. Ik kan niks mooiers bedenken. Garanties? In het verleden behaalde resultaten...

